

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
ŽUPANIJA ZAPADNOHERCEGOVAČKA
ŽUPANIJSKI SUD ŠIROKI BRIJEG

Broj: 08 0 U 002217 14 U

Široki Brijeg, 15.07.2015 godine

Županijski sud Široki Brijeg, po sucu Mili Zeljko, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje Ljerke Božić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Udruženja građana „Borba protiv korupcije BiH“ - TI BiH Banja Luka, Gajeva 2 protiv tuženog Ministarstva obrazovanja, znanosti, kulture i športa ŽZH, radi poništenja rješenja tuženika br. 07-01-357-06/14 od 06.08.2014 godine, izvan ročišta, donio je dana 15.07.2015 godine

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA.

PONIŠTAVA SE rješenje tuženog Ministarstva obrazovanja, znanosti, kulture i športa ŽZH br.07-01-357-06/14 od 06.08.2014 godine i predmet vraća tuženiku na ponovni postupak i odluku.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem tuženog Ministarstva obrazovanja, znanosti kulture i športa ŽZH br. 07-01-357-06/14 od 06.08.2014 godine odbijena je tužiteljeva žalba od 21.07.2014 godine izjavljena zbog šutnje uprave u predmetu istraživanja o dostupnosti javnih informacija – zaključenim ugovorima o djelu i trošenju sredstava za te namjene u 2012 i 2013 godini.

Pobijajući osporeno rješenje, tužitelj u tužbi ističe kako je tuženi stavio odredbe Zakona o zaštiti osobnih podataka BiH ispred Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH. Nije sporno da se odredbe Zakona o zaštiti osobnih podataka uzimaju u obzir prilikom primjene Zakona o slobodi pristupa informacijama, ali se ne može zanemariti odredba Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH da zakoni koji se usvoje, nakon donošenja tog zakona, a čija svrha nije izmjena i dopuna tog zakona, ni na koji način ne mogu ograničiti prava i obveze utvrđene tim zakonom. U prilog tome je odredba čl. 17 st. 2 Zakona o zaštiti osobnih podataka BiH da kontrolor osobnih podataka je ovlašten osobne podatke dati na korištenje drugim korisnicima ako je to potrebno radi obavljanja poslova u okviru zakonom utvrđene nadležnosti ili ostvarivanja zakonitih interesa korisnika. Također se postavlja pitanje zašto tuženik u konkretnom slučaju nije primijenio odredbu čl. 10 Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH, da će, ako je dio traženih informacija utvrđen kao izuzetak, nadležni javni organ izdvojiti takav dio i objaviti ostatak informacije, osim ako zbog ovog razdvajanja informacije nisu postale nerazumljive. Osobni podaci koji se navode u ugovorima o djelu kao što su jedinstveni matični broj građanina, broj tekućeg računa i adresa stanovanja nisu predmet tužiteljevog interesa u konkretnom slučaju. Osim toga precrtavanjem ili brisanjem naprijed navedenih osobnih podataka i sličnih neće utjecati na to da tražena informacija – kopija ugovora o djelu samo zbog toga postane nerazumljiva. Tuženik je u konkretnom slučaju propustio uzeti u obzir faktor javnog interesa u smislu čl. 9 Zakona o slobodi pristupa informacijama, jer nije dovoljno vlastito mišljenje da bi bilo moguće odbiti pristup

informacijama. Isto tako, u donošenju odluke nadležni javni organ je, u smislu čl. 9 st. 2 Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH, obavezan razmotriti okolnosti kao što su nepoštivanje zakonske obveze, postojanje bilo kakvog prijestupa, zlouporabu vlasti ili nemar u obavljanju službene dužnosti, neovlašteno korištenje javnih fondova i dr., kako to dalje navodi tužitelj, predlažući da se tužba usvoji, rješenje tuženika od 06.08. 2014 godine poništi i tuženiku naloži da tužitelju omogući slobodan pristup traženim informacijama.

Tuženik je dao odgovor na tužbu, s prijedlogom da se tužba u cijelosti odbije kao neutemeljena s obzirom na razloge iznesene u osporenom rješenju.

Tužba je utemeljena.

Ispitujući zakonitost pobijanog rješenja u granicama zahtjeva iz tužbe, sukladno odredbi članka 34 st.1 Zakona o upravnim sporovima, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga.

Svaka fizička i pravna osoba ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, a svaki javni organ ima odgovarajuću obvezu da te informacije priopći (čl. 4 Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH).

Prema odredbama čl. 5 Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH, tražena informacija bit će utvrđena izuzetom od priopćenja na temelju ocjene svakog pojedinog slučaja, samo ako nadležni javni organ utvrdi izuzetak, u ovom slučaju u smislu čl. 8 citiranog Zakona da informacija uključuje osobne interese koji se odnose na privatnost treće osobe.

Međutim, nadležni organ priopćava traženu informaciju bez obzira na izuzetak utvrđen sukladno čl. 6, 7 ili 8 Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH, ako je to opravdano javnim interesom (čl. 9 st. 1 Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH).

Nadalje, ukoliko je dio tražene informacije utvrđen kao izuzetak, nadležni organ izdvaja taj dio i priopćava ostatak informacije, osim ako uslijed ovoga razdvajanja informacija nije postala nerazumljiva (čl. 10 Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH).

Na koncu, ako mjerodavno javno tijelo odbije pristup informaciji u cijelosti ili djelomice, podnositelj zahtjeva izvješćuje se rješenjem koje sadrži zakonski temelj za status izuzeća informacije u smislu Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH, uključujući i sva materijalna pitanja važna za donošenje rješenja, kao i uzimanje u obzir čimbenika javnog interesa (čl. 14 st. 3 Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH).

Rješenjem tuženika odbijana je tužiteljeva žalba uz obrazloženje kako je na tužiteljev zahtjev za informacijama u predmetu istraživanja o dostupnosti javnih informacija - zaključenim ugovorima o djelu i trošenju sredstava za ove namjene u 2012 i 2013 godini odgovoreno dopisom br. 07-01-357-02/14 od 05.05.2014 godine te su u spomenutom dopisu dane sve informacije koje je bilo moguće dati a da se ne prekrše odredbe važećeg Zakona o zaštiti osobnih podataka. Predmetni ugovori sadrže osobne i posebne kategorije podataka, kao i zbirku osobnih podataka nositelju, a pismena izričita suglasnost nositelja podataka ne postoji. Nakon zaštite, sami sadržaji predmetnih ugovora o djelu postaju nerazumljivi, bitno se mijenja smisao sadržaja i ne mogu biti predmet točne obrade, pa sukladno navedenom, tuženik smatra kako su svi relevantni podaci koji su potrebno za ovo istraživanje dostavljeni spomenutim dopisom od 05.05.2014 godine.

Iz naprijed iznesenog slijedi da tuženik nije imao osnova da žalbu tužitelja odbije, a niti je cijenio zakonitost prvostupanjskog rješenja s aspekta naprijed spomenutih odredbi Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH te se osporeno rješenje ukazuje manjkavim.

Naime, na odlučne prigovore da osobni podaci poslenika koji se navode u ugovorima o djelu kao što su: jedinstveni matični broj građana, broj tekućeg računa i adresa stanovanja nisu predmet tužiteljevog interesa kao i da precrtavanjem ili brisanjem naprijed navedenih osobnih podataka tražena informacija neće postati nerazumljiva, tuženik nije dao jasan i određen odgovor.

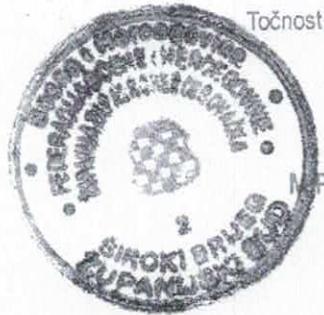
Isto tako, nije naveden zakonski temelj za status izuzeća informacije u smislu odredbi Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH, a niti je uzet u obzir čimbenik javnog interesa, kako to s razlogom ukazuje tužitelj.

Stoga ovaj sud nalazi da je ispunjen razlog iz čl. 12 st. 1 tč. 4 Zakona o upravnim sporovima u odnosu na osporeno rješenje pa je, temeljem odredbi čl. 36 st. 1 i 2 Zakona o upravnim sporovima, valjalo odlučiti kao u izreci.

U ponovnom postupku potrebno je voditi računa o okolnostima na koje je ukazano ovom presudom.

Zapisničar
Ljerka Božić

Sudac
Mile Zeljko

Točnost prijepisa ovjerava - potvrđuje -
Predsjednik vijeća, sudac

Ovlašteni radnik suda:

